

TER OVERDENKING...._____ **door O. Vossema**

Bijstand

Ja, ik zit in de bijstand. Ik zal het maar eerlijk zeggen. Zonder die bijstand red ik het niet. Gelukkig was er iemand voor mij, die Stand-by stond. Die had kennelijk in de gaten dat het anders niet goed met mij zou komen. Nou, gelukkig maar.

Dat overkwam Paulus ook, lezen we in 2 Timotheüs 4:16 “Bij mijn eerste verdediging was er niemand die mij bijstond ...” En in vers 17: “Maar de Heere heeft mij bijgestaan en heeft mij kracht gegeven.”

Verder in vers 18: “En de Heere zal mij bevrijden van alle boze opzet en verlossen tot in Zijn hemels Koninkrijk. Hem zij de heerlijkheid tot in alle eeuwigheid, Amen”.

Als ik dit soort dingen lees, spreekt me dat zeer aan omdat ik echt in de bijstand gezeten heb. En dat was wel schrikken, dat was niet de bedoeling. Door hard werken raakte ik pittig overspannen, kon niet meer werken en tegen die tijd dat ik weer een klein beetje bij mijn positieven kwam, bleek ik te zijn ontslagen. Dat hele gedoe heeft wel een heel aantal jaren geduurd. Lang vroeg ik mij af hoe dat allemaal voorkomen had kunnen worden, maar daar was het eigenlijk al te laat voor. Het was een feit en heel lastig, want er waren vaste kosten en die moeten wel betaald worden. Plotseling geen auto van de zaak meer, enzo.

Maar meer en meer kwamen we erachter dat de Heere God andere bedoelingen met ons had. Andere, hogere prioriteiten dan knoeien met techniek en elektronica. En al doende werd meer de Bijbel bestudeerd. De thuisbijbelkring startte weer op en andere dingen kwamen op mijn weg.

Iemand vroeg of ik tijdens de begrafenis van zijn moeder een woordje wou spreken. Dat was een totaal nieuw chapter voor mij, maar met Gods hulp ging dat letterlijk wonderwel. Ik hoefde mijn spiekbriefje niet te gebruiken, toen ik daar voor een grote ploeg bedroefde familieleden stond.

Later had dat nog wel wat voeten in de aarde, omdat behalve degene die mij uitnodigde niemand gelovig bleek. Er waren wel een paar verpleegsters die me achteraf een hand kwamen geven en blijk gaven gelovigen te zijn en genoten hadden van datgene wat ik uit de Bijbel voorlas.

Ook later bij het graf met de wind door de bomen en de zon op je

hoofd ervoer ik daadwerkelijk hoe de Heere God me de woorden gaf en overend hield. Wat een schitterende ervaring.

Daar lag mijn toekomst begreep ik meer en meer, bezig zijn met Gods Woord en daarmee hopelijk mensen te bereiken. Na zes jaar enigszins teruggetrokken te hebben geleefd, werd ik weer mezelf en kroop uit

mijn schulp. Het was voor mijn vrouw ook een moeilijke tijd, maar ze sprong steeds voor me in de bres bij lastige gesprekken en confrontaties met al die officiële instanties. We zijn nu decennia verder en dankbaar voor Gods hulp in en uit de bijstand. Psalm 46, vers 2: “God is voor ons een toevlucht en een vesting; Hij is in hoge mate een hulp gebleken in benauwdheden”.